

OLDŘICH DAMBORSKÝ

(* 1. ledna 1958 v Brně, žije v Bořeticích na Břeclavsku)

Ze studií byl nucen odejít ze zdravotních důvodů, vyučil se strojním zámečnickem. Říkají o něm, že díky tomu umí odemykat citlivá srdce. Ke skutečnému psaní se dostal až v roce 1983, kdy mu byl přiznán plný invalidní důchod.

Vydal vlastním nákladem tyto samizdatové sbírky: **Zpověď obecního blázna** (1989), **Na levém břehu Ženy** (1990), **Mozart jménem Vítr** (1991), **Večírek samomluvy** (1992), **Vinobraní duše** (1993), **Erotická Sibyla** (1994), **Ať stromy promluví** (1997), **Narozen na Moravě** (1997), **Erotická Sibyla II** (1998), **Divoké víno dne** (1999), **Pod oblohou trojhvězdí** (1999), **Erotická Sibyla III** (1999), **Paralelní ráj** (2000), **Cesta do srdce duhy** (výběr z předchozí tvorby 2000), **Ještě jedno dobrý kafe** (2001), **Ve tvých slunečních vlasech** (2002), **Dobyvatelé ticha** (2002) **Obrazy z vernisáže lásky** (2004).

V nakladatelství Půlnoc Tábor vydal sbírky: **Zelený tunel** (1997), **Tajuplná území** (1998) a **Tančící dům** (2000).

V nakladatelství Alfa-Omega vydal sbírku **Ledové hrozny** (2003).

V nakladatelství Šimon Ryšavý Brno vydal sbírky: **Skleněný básník** (2005), **Zelené perly Jižní Moravy** (2006) a **Pomalá něha** (2008).

V nakladatelství Sursum Tišnov vydal sbírku **Vlci dne a beránci noci** (2011).

Je zastoupen v několika sbornících Literárního klubu Mělnický Pegas a ve sbornících z literárního setkání v Broumově Dny poezie. Publikoval v časopisech jako *Mladý svět*, *Ty a já*, *Malovaný kraj*, v regionálních časopisech *Bořetické listy*, v časopise *Hustopečské listy* a v trampských časopisech *Puchejř*, *Severka* a *Tramp*. Získal několik ocenění v literárních soutěžích *Trapsavec*, *Maják*, *Modrý květ*, *Mělnický Pegas*, *Týništský Parnas*, *Řehečská slepice*, *Literární Čáslav* a v literární soutěži *Alše Balcárka*.

ZIMNÍ VEČER

*Křišťálové vločky
padají lehkostí pápěří
a tají na kamenech,
u komína schoulené kočky,
kdo na lásku nevěří,
nese tíhu světa na svých
ramenech.*

*Skřehotavé vrány tvoří
černé hloučky,
necháváš mne usnout
na svých rozhozených kadeřích
a přitom
nepoužil jsem jediné věty
plamenné.*

*Jen dotyky něžné
a hebké polibky,
sám v košili režné
bledý Měsíc nám hrál
na skřípky...*

MILÝ PANE MANAŽÉRE,

*kdy naposledy jste objímal kůru stromů?
Mnul zlaté bankovky listí?*

Díval se do benátských zrcadel tůní?

*Milý pane manažére,
kdy naposledy jste překřikoval
radostí hukot moře,
jak koktavý Démosthénes,
a ozvěna vám vrátila harmonii?*

*Milý pane manažére,
kdy naposledy se zvedly vaše body
Down Johnsonova indexu lásky
a stouply vaše akcie něhy,
když jste pohladil upřímně ženu?*

*Milý pane manažére,
máte slušný plat,
ale kdy vyjdete z labyrintu
nedostatku času,
který střeží bájný Kentaur
luxusního značkového zboží?
A nikde žádná Ariadnina nit
opravdové lásky.
Jen luxusní dámy na eskort...*

ZPITÝ LÉTEM

*Kočka na rozpálené plechové střeše
se dívá na tramvaj do stanice Touha,
v očích má Sladké ptáče mládí.*

*Vítr ti měděné vlasy češe,
modré květy bodláků
pohltila strouha.
Tvé líce obrácenou dlaní hladím,
zpitý alkoholy života.
Vzývám Závrať, sladkou Divnovlásku,
někdy ploužák, jindy gavota.
Vše vsázím v nevyzpytatelnou lásku.
Vlčí máky planou,
pšeničné klasy se kloní.
Nechci říkat sbohem ani nashledanou,
jenom mi zůstaň.
Vinná réva si listy hrozny
proti slunci cloní,
a já si беру i tvá ústa.*